

Peeter Peedomaa:

veerand sajandit koos liimpuiduga

Veerand sajandit ongi see ajaühik, mis Peeter Peedomaal on kulunud jõudmaks Põlva KEKi liimpuidutsehhi töölise kohalt oma firma Peetri Puit asutamiseni. Viimast on ta juhtinud seitse aastat.

Äp
Teet Reier
teet.reier@aripaev.ee

“Ega ma midagi muud teha tahakski, isegi kui pikalt järele mõelda,” arvas Peeter, kui pärin temalt, et kui ühel päeval peaks liimpuidu tegemine otsa saama ja tuleks hakata mõne muu töö peale mõtlema. “Oma firmas saaksin praegu ka liinitööga hakkama,” naeris ta.

“Kui aastal 2002 oma firmaga alustasin, oli meid kokku viis inimest, olematu tootmisbaas ja puudavad seadmed. Esimesel paaril aastal sai tööd tehtud kindlasti kaksteist tundi päevas ja seitse päeva nädalas,” vaatas Peeter meenutustes algusaegadele tagasi.

“Esimene asi, kui hommikul silmaluugid lahti said, hakkas mõte kohe automaatselt kerima, et mida ja milli-

se järjekorras peaks täna tegema ja toimetama.”

Toormeks prahtpui asemel kvaliteetkuusk

Päritolult on Peeter Põlvamaa poiss, tõsi küll selle piirkonna kagunurgast, Orava kandist. “Puidu eriala sai valitud juba Võru tööstustehnikumis, siis tuli vahele Vene kroonu ning seejärel esimene töökoht Põlva KEKi liimpuidutsehhis,” meenutas ta.

Liimpuitu hakati Põlvas valmistama juba seitsmekümnendate teisel poolel. “Algul arvati, et liimpuit võimaldab ära kasutada kehve kvaliteediga puitu, tegelikult on aga hoopis vastupidi, selleks on vaja ikkagi kvaliteetset kuusepuitu.”

Algul kasutati liimpuitu peamiselt tootmis- ja põllumajandushoonete konstruktsioonides ja toona nende puitpinnad üldjuhul värviti.